

שחרית

”ה' בְּקֹר תִשְׁמַע קוֹלִי, בְּקֹר אֶעֱרֹךְ לִי וְאֶצְפֶּה” (תהלים ה, ד).

השכמת הבוקר

”יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו” (שׁוׁע א, א).
מיד כשמתעורר אדם משנתו, עוד בטרם נוטל את ידיו,
כשעדיין אינו יכול לברך או לומר פסוקים, אומר:

מוֹדָה/ נְשִׁים אוֹמְרוֹת: מוֹדָה/ אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם
שֶׁחֲזַרְתָּ בֵּי נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה
רַבָּה אֲמוּנָתְךָ.

אחרי שנטל את ידיו (ראה הלכה 2-7), מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחֶכְמָה
וּבְרָא בּוֹ נְקֻבִים נְקֻבִים, חֲלוּלִים חֲלוּלִים.

גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ
שָׂאם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם
אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמֹד לְפָנֶיךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רוֹפֵא כָּל בֶּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת.

הגמרא בברכות ס ע"ב מזכירה ברכה זו שצריך לאומרה מיד כשמתעורר. הגאונים תיקנו לאומרה אחרי ברכת 'אשר יצר', כיוון שאינה פותחת ב'ברוך אתה ה' (רב נטרונאי גאון).

אֱלֹהֵי

נִשְׁמָה שְׁנַתָּת בִּי טְהוֹרָה הִיא.

אַתָּה בְּרֵאתָהּ, אַתָּה יִצַּרְתָּהּ, אַתָּה נִפְתַּחְתָּהּ בִּי

וְאַתָּה מְשַׁמְרָהּ בְּקִרְבִּי

וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלְהָ מִמֶּנִּי

וּלְהַחְזִירָהּ בִּי לְעֵתִיד לְבוֹא.

כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי, מוֹדָה/ נָשִׂים אוֹמְרוֹת: מוֹדָה/ אֲנִי לְפָנֶיךָ

יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי

רְבוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחְזִיר נְשָׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים.

לבישת ציצית

לפני שלובש טלית קטן, מברך 'על מצות ציצית'.

ואם תכף יתעטף בטלית, לא יברך - ראה הלכה 14.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו

וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית.

אחרי שלבש, אומר:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי

שֶׁתְּהֵא חֲשׂוּבָה מִצְוֹת צִיצִית לְפָנֶיךָ

כְּאֵלוֹ קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרֻטְיָהּ וְדִקְדוּקֶיהָ וְכוּנּוֹתֶיהָ

וְתִרְיַג מִצְוֹת הַתְּלוּיוֹת בָּהּ

אֲמֵן סְלָה.

ברכות התורה

“ברכת התורה צריך להוהר בה מאד” (שו”ע מו, א). ראה הלכה 9.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְעִסֵּק בְּדִבְרֵי תוֹרָה.
וְהָעֶרֶב נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ
בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ (וְצִאֲצָאֵי צִאֲצָאֵינוּ)
וְצִאֲצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

במדבר ו

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׂמְרֶךָ:
יְאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ:
יֵשָׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם:

אלו דברים שאין להם שעור משנה פאה
א,א
הפאה והבכורים והראיון
וגמילות חסדים
ותלמוד תורה.

אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה שבת קכו
והקרן קיימת לו לעולם הבא
ואלו הן

כבוד אב ואם
וגמילות חסדים
והשכמת בית המדרש שחרית וערבית
והכנסת אורחים
ובקור חולים
והכנסת פלה
ולוית המת
ועיון תפלה
והבאת שלום בין אדם לחברו
ותלמוד תורה בנגד כלם.